

คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขา
วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

The Code of Ethics of Teaching Profession of Graduate Diploma in Teaching
Profession Students of North Bangkok University

บังอร โกศลปริญญาพันธ์ ,เอกธิปกร นามวงศ์,ชนิษฐา ขุนนาค

¹ คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, bungorn.ko@northbkk.ac.th

¹ คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, nissara.pr@northbkk.ac.th

¹ คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, nissara.pr@northbkk.ac.th

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ และเพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน โดยกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรสาขาวิชาชีพครูจำนวน 119 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าสถิติ t-test และ F-test ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก และด้านการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ ที่มีเพศต่างกันพบว่า มีคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

นักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีอายุแตกต่างกันพบว่า มีคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างกัน ในด้านการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเอง และในด้านความคิดสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู, ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู, วิชาชีพครู

Abstract

The purpose of this research was to study the characteristics of teachers according to the Code of Conduct for Teachers of graduate diploma students in Teaching Profession students of North Bangkok University and compare teachers' attributes based on the Code of

Conduct for Graduate Students. Teacher Profession of North Bangkok University by age, sex, teaching level, and work experience. The sample was a total of 119 Teaching Profession students. The questionnaire was used as a tool for data collection and analysis. The descriptive statistics were percentage, mean, standard deviation, inferential statistics were t-test and F-test.

The research found that Reviews of graduate diploma students Teacher Profession of North Bangkok University. The teacher's professional ethics. Overall, the opinions were at a high level. By the highest average Desirable features are at a high level. Followed by The level of creativity is high and the pursuit of knowledge and self-development. was at a high level, respectively

The results of hypothesis testing showed that the graduate students Teacher Profession of North Bangkok University with different sex found that. Have the characteristics of teachers in accordance with professional ethics teacher with Significant difference at the .05 level.

The graduate diploma in Teaching Profession students of University of North Bangkok with different ages found that being the learning person was different in the term of pursuit of knowledge and self-development and in the term of creativity with significant difference at the .05 level.

The graduate diploma in Teaching Profession students of University of North Bangkok with different ages differences are found. The teachers' professional ethics are different in terms of knowledge acquisition and self-development and in terms of creativity. with significant difference at the .05 level.

Keywords: The Code of Ethics of Teaching Profession, graduate diploma, teaching profession,

บทนำ

กระแสความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสภาวะแวดล้อมและวิถีชีวิตของคนในสังคมอย่างมากทำให้เกิดปัญหาทางสังคมตาม มาหลายด้าน เช่น สิ่งแวดล้อม, ปัญหาเสพติด, ปัญหาโรคเอดส์ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่ สมดุลกันระหว่างความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารกับความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาของคนไทยทำ ให้รัฐบาลไทยต้องเปลี่ยนนโยบายการพัฒนาประเทศ จากที่เคยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจมาเป็นการ พัฒนาคนแทน ดังนั้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๘ จึงได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคน เป็นพิเศษโดยกำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ท่านได้พระราชทานพระราชดำริเกี่ยวกับครูไว้น่าสนใจมาก “ครูเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสติปัญญาของเยาวชนในชาติครูเป็นบุคคลที่สำคัญและมีความหมายอย่างมากต่อกระบวนการให้การศึกษาเพราะถ้าปราศจากครูซึ่งเป็นผู้สอนการศึกษาหาความรู้ของเยาวชนจะมีความยากลำบากขึ้นต้องใช้เวลาอันมากในการเรียนรู้แต่ถ้าได้ครูผู้สอนที่ดีมีความตั้งใจสอนและมีความรู้ดี มีวิธีการถ่ายทอดที่เหมาะสมย่อมจะช่วยให้การศึกษาบรรลุเป้าหมายได้สะดวกรวดเร็วและง่ายขึ้นซึ่งแนวพระราชดำรินี้สอดคล้องกับมาตรา๔ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ให้ความหมายของครูว่า “ครูเป็นบุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางการศึกษาด้านการเรียนการสอนการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

นอกจากนี้สังคมเด็กให้ความเห็นเกี่ยวกับครูที่พวกเขาต้องการว่า “คือ” ครูที่ดี มีเหตุผล มีศีลธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย มีความมั่นใจในตัวเองพร้อมที่จะเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำไม่ลำเอียงไม่ขมขู่ แต่คอยเอาใจใส่ดูแลให้กำลังใจไม่ลงโทษด้วยวิธีรุนแรง ไม่ใช้อารมณ์ มีวิธีการสอนที่สนุกสนานไม่สอนเร็วหรือช้าเกินไป ไม่ให้งานมากและครูจะต้องมีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกัลยาณมิตรกับเด็ก ๑๑๑๑๑๑ **ซุ่มจิต, ความ เป็นครู,** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๙), หน้า ๑๖.

อาชีพครูเป็นอาชีพที่จะต้องมีการเรียนรู้ แสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา ครูจะต้องเป็นคนที่มีไหวพริบทันต่อโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ตลอดเวลาในปัจจุบัน ความรู้ที่ครูได้จากการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้จะช่วยทำให้การเรียนการสอนของครูมีประสิทธิภาพ น่าสนใจและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนโดยคุณลักษณะครูรุ่นใหม่ที่สำคัญและเป็นจุดเด่นในศตวรรษที่ 21 ควรมีคุณลักษณะดังนี้ 1) มีความสนใจแสวงหาความรู้ กระตือรือร้นที่อยากเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 2) มีความรอบรู้ด้านปรัชญาการศึกษา นโยบายทางการศึกษา กฎหมายการศึกษา มาตรฐานวิชาชีพครู มาตรฐานการศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและหลักสูตรการสอนทั่วไป 3) มีความรอบรู้ความสามารถที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถเชื่อมโยงสภาพท้องถิ่นเข้ากับมาตรฐานสากลในลักษณะสหวิทยาการ 4) มีความรู้ความสามารถในวิธีการแสวงหาความรู้ 5) รู้จักและเข้าใจพัฒนาการของผู้เรียน 6) มีความรู้และทักษะในวิชาชีพที่สอนอย่างลุ่มลึก ชัดเจน สามารถสอนแล้วผู้เรียนเข้าใจมีความสามารถเรียนรู้ได้และสนุกกับการ เรียนรู้ สอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็ม ความสามารถ เต็มเวลา และเต็มหลักสูตร 7) มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจใฝ่รู้และมีความสุข สนุกในการเรียนการสอนมีความสามารถในการสังเกตและรู้จักแก้ไขพฤติกรรม การเสริมแรงและการลงโทษที่เหมาะสม 8) มีทักษะในการสอนอย่างเชี่ยวชาญและสร้างสรรค์การเรียนรู้จนสามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยปลูกเร้าให้ผู้เรียนแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ เน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสนองผู้เรียนเป็นสำคัญ 9) มีความรู้และความเข้าใจในเป้าหมายและวิธีการของหลักสูตรและการสอน 10) มีความสามารถในการออกแบบ วางแผนการสอนการบริหารจัดการชั้นเรียน วิจัยและพัฒนาการสอน มีความเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพและมีความสามารถวัดผลประเมินผลพัฒนาการของการเรียนรู้ได้หลายวิธีได้อย่างเหมาะสม สม่าเสมอ 11) มีความรัก ศรัทธาที่จะเป็นครู มีความเมตตากรุณา และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ 12) มีจริยธรรม มีரியมารยาทสุภาพเรียบร้อย วางตนอยู่ในศีลธรรมอันดีเปี่ยมด้วยคุณธรรมฝึกหัดปฏิบัติตนยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยชี้แนะทางถูกต้องแก้ไขสิ่งผิดและยึดมั่นตามหลักศาสนา 13) มีบุคลิกภาพดีเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็กและสาธารณชน ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และการดำรงชีวิต 14) มีความรับผิดชอบในหน้าที่มุ่งมั่นในการทำงานทำงานเป็นระบบและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 15) มีความสามารถในการปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่ดี และถูกต้องต่อผู้เรียน 16) ความสามารถในการจัดระเบียบเนื้อหาสาระการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ที่มี

ประสิทธิภาพ ให้สอดคล้องกับพัฒนาการผู้เรียนและมีความสามารถพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นได้ตรงความต้องการของท้องถิ่น

จากความคาดหวังของสังคม และบุคลากรหลายระดับที่หวังให้ครูมีบทบาทหน้าที่สำคัญและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อเป็นแบบอย่างและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศและพัฒนาพลเมืองของชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยะประเทศทั้งทางด้านคุณธรรมความรู้และความสามารถต่าง ๆ แต่ก็ยังมีครูบางคนที่ยุติธรรมประพฤติปฏิบัติตนผิดวินัยจรรยาบรรณของครูที่ดีเป็นที่เสื่อมเสียต่อสถาบันวิชาชีพครูเป็นอย่างมากดังที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่บ่อย ๆ เช่น ครูลงโทษนักเรียนด้วยวิธีรุนแรง ครูข่มขืนและทำอนาจารลูกศิษย์ครูชายเยาเสพติด ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ร้ายแรงที่สุด ที่นักเรียนทุกคนไม่พึงประสงค์ให้มันในตัวครูแต่ยังมีพฤติกรรมบางอย่างที่ครูทั่วไป ไม่ว่าจะไป โรงเรียนอื่น ๆ ชอบประพฤติปฏิบัติด้วยความเคยชิน เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนไม่พึงประสงค์ให้ครูกระทำเช่นกัน ได้แก่ ด้านการสอน ครูสอนโดยยึดตัวครูเป็นสำคัญครูเป็นใหญ่แต่เพียงผู้เดียวครูเป็นคนถูกเสมอครูไม่เคยเป็นผู้ผิด ด้านวิชาการ ครูสอนแต่ในตำราเรียนครูมีความรู้แคบไม่กว้างไกล ด้านสุขภาพกายและจิตใจ ครูชอบใช้อารมณ์แสดงอารมณ์ฉุนเฉียวกับนักเรียนโดยไม่มีเหตุผล ด้านมนุษยสัมพันธ์ พุดจากับนักเรียนด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพใช้คำที่รุนแรง ด้านบุคลิกลักษณะ ครูบางคนแต่งกายไม่สุภาพมุ่งกระโปรงสั้นเกินไปด้านการอบรมและการปกครอง ครูไม่ค่อยให้ความยุติธรรมกับนักเรียนเท่าที่ควร ด้านการเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ครูบางคนไม่ค่อยมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ชอบละทิ้งหน้าที่และเข้าสอนไม่ตรงเวลาพฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลต่อภาพพจน์ที่ดีของครูในสายตาของนักเรียนที่มองว่า

ครู คือ แม่พิมพ์ที่เป็นต้นแบบที่ดีของพวกเขาเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจและต้องการทราบความคิดเห็นและความต้องการของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นพลเมืองของพวกเขาตามที่พวกเขาพึงประสงค์ และผู้วิจัยก็เป็นครูสนับสนุนการสอนรับทราบความต้องการของเขาเพื่อจะได้ นำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มาปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

นิยามศัพท์

คุณลักษณะ หมายถึง เครื่องหมายหรือสิ่งที่ชี้ให้เห็นความดี หรือลักษณะที่ดีของครูและเป็นลักษณะที่ต้องการของสังคม มีความรักและความเมตตาต่อศิษย์ มีความเสียสละ หมั่นเพียรศึกษา ปรับปรุงวิธีการสอน เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ต้องมีความเข้าใจและเอาใจใส่ต่อศิษย์ทุกคน เป็นกำลังใจและช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้กับศิษย์เพื่อให้เขาเป็นคนใฝ่เรียนรู้ เป็นแบบอย่างที่ดีมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณของความเป็นครู สามารถถ่ายทอดความรู้ได้เป็นอย่างดี มีวิธีการสอนที่หลากหลาย มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความยุติธรรมยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมถึงยอมรับและเข้าใจความแตกต่างของเด็กแต่ละคนด้วย

จรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง ประมวลมาตรฐานความประพฤติที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องประพฤติปฏิบัติเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติอย่างถูกต้องเพื่อผดุงเกียรติและสถานะของวิชาชีพนั้นๆ ได้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณ จะต้องได้รับโทษโดยว่ากล่าว ตักเตือน ถูกพักงาน หรือถูกยกเลิกใบประกอบวิชาชีพได้

คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง กฎแห่งความประพฤติสำหรับสมาชิกวิชาชีพครู และมีความสำคัญต่อวิชาชีพครูเช่นเดียวกับที่จรรยาบรรณวิชาชีพครู ทั้ง ๙ ด้าน ดังต่อไปนี้

๑. **ครูต้องรักและเมตตาศิษย์** คือ ในการเรียนการสอนนั้นครูต้องรักและเมตตาศิษย์ เอาใจใส่ช่วงเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์เสมอด้วย

ความปรารถนาในอันที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อบุคคลอื่นมีความสุขภาพ ไตร่ตรองแสดงออกอย่างจริงใจจะเป็นผลให้พฤติกรรมที่ครูแสดงออกต่อศิษย์เป็นไปในทางสุขภาพเอื้ออาทรส่งผลดีต่อศิษย์การเห็นอกเห็นใจต่อลัทธิพื้นฐานของศิษย์จนเป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือและชื่นชมได้รวมทั้งเป็นผลไปสู่การพัฒนารอบด้าน

๒. ครูต้องอบรม สั่งสอนฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ คือ ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตั้งแต่การเลือกกำหนดกิจกรรมการเรียนที่มุ่งผลต่อการพัฒนาในตัวศิษย์อย่างแท้จริงการจัดให้ศิษย์มีความรับผิดชอบ และเป็นเจ้าของการเรียนรู้ตลอดจนการประเมินร่วมศิษย์ ในผลของการเรียนและการเพิ่มพูนการเรียนรู้ภายหลังบทเรียนต่าง ๆ ด้วยความปรารถนาที่จะให้ศิษย์แต่ละคนและทุกคนพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพและตลอดไป

๓. ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ คือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นการแสดงออกอย่างสม่ำเสมอของครูที่ศิษย์สังเกตรับรู้ได้เองการแสดงที่เป็นไปตามมาตรฐานแห่งพฤติกรรมระดับสูงตามค่านิยมคุณธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์ทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ

๔. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ คือ การไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติ ปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ การตอบสนองต่อศิษย์ในการลงโทษหรือให้รางวัลการกระทำอื่นใด ที่นำไปสู่การลดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาการเพิ่มพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา

๕. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง คือ ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในวิชาชีพแสวงหาประโยชน์ตนโดยมิชอบ ย่อมทำให้เกิดความลำเอียงในการปฏิบัติหน้าที่สร้างความไม่เสมอภาคนำไปสู่ความเสื่อมศรัทธาในบุคคลและวิชาชีพนั้นดั่งนั้น ครูจึงต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้จากศิษย์ หรือใช้ศิษย์ให้ไปแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

๖. ครูย่อมพัฒนาตน ทั้งในด้านวิชาชีพ คือ ครูในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคตการพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ วิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อยู่เสมอหมายถึง การใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้าริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งด้าน เศรษฐกิจสังคม การเมืองและเทคโนโลยี สามารถพัฒนาบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์

๗. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู คือ ครูเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู ต้องมีความเชื่อมั่นในอาชีพของตนยอมทำให้ทำงานอย่างมีความสุขและมุ่งมั่นอันจะส่งผลให้อาชีพนั้นเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง ดังนั้นครูย่อมรักและศรัทธาในอาชีพครูด้วยความเต็มใจ ครูควรตระหนักว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม ครูพึงปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและภูมิใจ รวมทั้งปกป้องเกียรติภูมิของอาชีพครูเข้าร่วมกิจกรรมและสนับสนุนองค์กรวิชาชีพครู

๘. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครู คือ ครูพึงให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ครูเป็นสมาชิกของสังคมใดพึงผนึกกำลังพัฒนาสังคมนั้นและเกื้อกูลสังคมนั้นในวงวิชาชีพครูผู้ประกอบอาชีพครูพึงร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันด้วยความเต็มใจ อันจะยังผลให้เกิดพลังและศักยภาพในการพัฒนาวิชาชีพครู และการพัฒนาสังคม ด้านการช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์การให้ความร่วมมือแนะนำปรึกษาช่วยเหลือแก่เพื่อนครูทั้งเรื่องส่วนตัว ครอบครัว และการงานตามโอกาสอย่างเหมาะสม รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน โดยการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางวิธีการปฏิบัติตน ปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๙. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ คือ ครูพึงปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนา ภูมิปัญญาวัฒนธรรมไทยให้มีความเจริญรุ่งเรืองสืบไป ตามหลักการหน้าที่สำคัญ คือ การพัฒนาคนให้มีภูมิ ปัญญา และรู้จักเลือกและพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย การเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิ ปัญญาและวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์

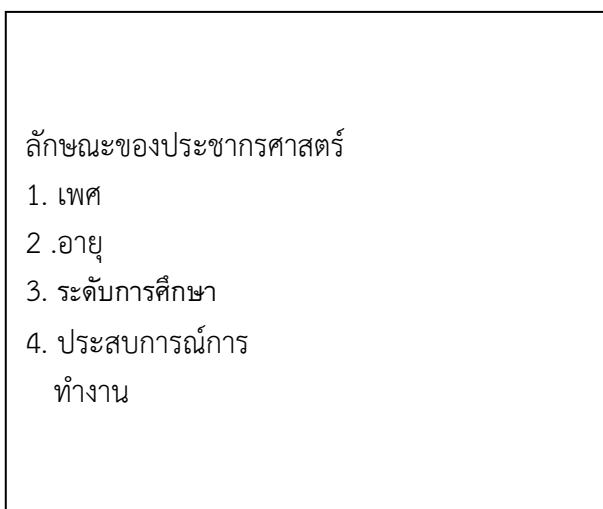
1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
2. คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขา วิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

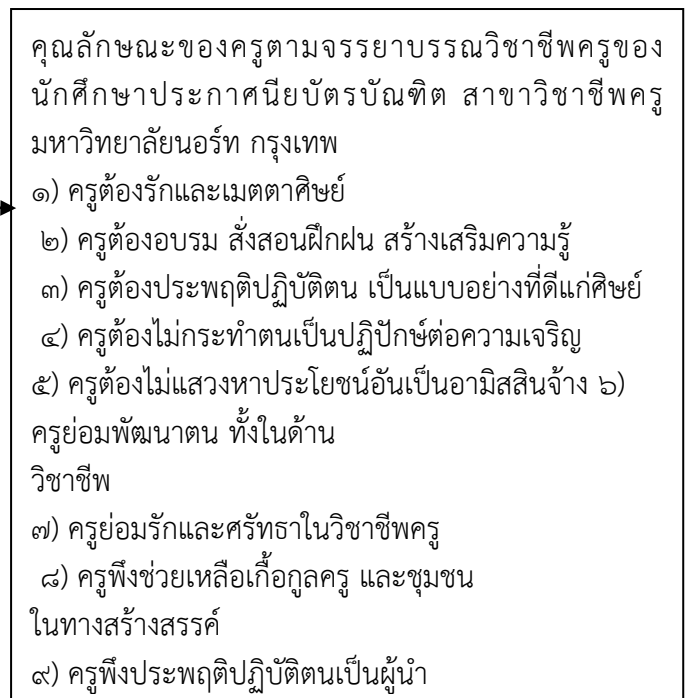
1. ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษาประกาศนียบัตร บัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

กรอบแนวคิด (Conceptual Framework)

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะของประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาประกาศนียบัตร สาขาวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 170 คน

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณตามวิธีของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	คือ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	ขนาดประชากร
	e	คือ	คลาดคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned}n &= \frac{170}{1 + 170(0.5)^2} \\ &= 119.29 \\ &\approx 119\end{aligned}$$

ดังนั้น จึงได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 119 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามเลือกตอบและแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษา (Wording) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach alpha Procedure) ในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.928

3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามกับนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 119 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่ออธิบายคุณลักษณะของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
3. ค่าสถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในกรณี 2 กลุ่ม กับคุณลักษณะของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
4. ค่าสถิติ F-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Anova) ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม กับคุณลักษณะของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เมื่อพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบจำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทั่วไปของประชากรศาสตร์พบว่านักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 72.27 และเพศชาย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 27.73 ส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 65.55 อายุ 31-40 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20.17 อายุ 41-50 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.08 และ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 ส่วนใหญ่ศึกษาปริญญาตรี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 95.80 และปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 45.38 มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 24.37 มีประสบการณ์ในการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 24.37 มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.33 และมีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.92 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

จากการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17, S.D.= 0.178$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24, S.D.= 0.469$) รองลงมาคือด้านครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22, S.D.= 0.368$) ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22, S.D.= 0.480$) ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22, S.D.= 0.548$) และด้านที่น้อยที่สุดคือด้านครูยอมรับและศรัทธาในวิชาชีพครู มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05, S.D.= 0.542$) ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05, S.D.= 0.576$) ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

ด้านครูต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17, S.D.= 0.465$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือครูควรแสดงผลงานของศิษย์ทุกคนทั้งในและนอกได้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28, S.D.= 0.812$) รองลงมาคือครูควรเสนอแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์แต่ละคนและทุกคนตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของศิษย์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16, S.D.= 1.033$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูควรสร้างความรู้สึกที่ดี เป็นที่ไว้วางใจแก่ศิษย์ทุก คนได้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10, S.D.= 0.827$) ตามลำดับ

ด้านครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20, S.D.= 0.396$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์การสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างเต็มศักยภาพมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39, S.D.= 0.784$) รองลงมาคือครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31, S.D.= 0.789$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูควรอบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างเต็มศักยภาพมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37, S.D.= 1.217$) ตามลำดับ

ด้านครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22, S.D.= 0.480$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือครูต้องปฏิบัติตนให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดีอยู่เสมอมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57, S.D.= 0.839$) รองลงมาคือครูต้องพูดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์และสังคมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31, S.D.= 1.023$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูต้องกระทำที่ทำให้ศิษย์เกิดความกระตือรือร้นต่อจิตใจ และอารมณ์แก่ของศิษย์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37, S.D.= 1.217$) ตามลำดับ

ด้านครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05, S.D.= 0.576$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือครูต้องสกัดกั้นพัฒนาการทาง สติปัญญา อารมณ์จิตใจและสังคมของศิษย์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29, S.D.= 0.913$) รองลงมาคือครูต้องละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03, S.D.= 0.843$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย

สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.84, S.D. = 1.207$)ตามลำดับ

ด้านครูไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.521$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือครูต้องไม่รับหรือแสวงหาอามิสสินจ้างหรือผลประโยชน์อื่นอันมิควรจากศิษย์ ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 4.27, S.D. = 1.181$) รองลงมาคือครูต้องไม่ใช่ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณีหรือความรู้สึกของสังคมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.897$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูต้องไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.88, S.D. = 1.121$)ตามลำดับ

ด้านครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24, S.D. = 0.469$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูยอมมีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเอง และวิชาชีพมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.832$) รองลงมาคือครูยอมติดตามข่าวสารเหตุการณ์ด้านการเมืองเศรษฐกิจสังคม การเมืองการศึกษาอยู่เสมอมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46, S.D. = 1.023$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูยอมแสดงออกทางกาย วาจา อย่างสง่างาม เหมาะสมกับกาลเทศะ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 3.95, S.D. = 1.163$)ตามลำดับ

ด้านครูยอมรับและศรัทธาในวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.542$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูยอมเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพครูและสนับสนุนหรือมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 4.29, S.D. = 1.052$) รองลงมาคือครูยอมยกย่องชมเชยเพื่อนครูที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการสอนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25, S.D. = 1.043$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูยอมเชื่อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นครูและองค์กรวิชาชีพครู ว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 3.82, S.D. = 1.110$)ตามลำดับ

ด้านครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครู และชุมชนในทางสร้างสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08, S.D. = 1.139$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูพึงช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.836$) รองลงมาคือครูพึงช่วยเหลือให้ความร่วมมือแนะนำ ปรึกษาแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32, S.D. = 1.033$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูพึงช่วยเหลือให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ สิ่งของแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09, S.D. = 0.902$)ตามลำดับ

ด้านครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.548$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการเลือกสรรภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่เหมาะสมใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.871$) รองลงมาคือครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการส่งเสริมเผยแพร่และร่วมกิจกรรมทางประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนอย่างมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28, S.D. = 1.033$) และข้อที่น้อยที่สุดคือครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการวางแผนดำเนินการเพื่ออนุรักษ์มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก($\bar{X} = 4.03, S.D. = 1.077$)ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

จากการทดสอบสมมติฐาน นักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ ด้านครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ด้านครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ด้านครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ ด้านครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง ไม่แตกต่างกัน

ด้านครูต้องรักและเมตตาศิษย์และด้านครูยอมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01 และด้านครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

นักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ ด้านครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ด้านครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ด้านครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านครูยอมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู ด้านครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน

ด้านครูต้องรักและเมตตาศิษย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05 ด้านครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างและด้านครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01

นักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีอายุที่แตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ ด้านครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ด้านครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างและด้านครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ ด้านครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ ไม่แตกต่างกัน

ด้านครูต้องรักและเมตตาศิษย์ และด้านครูยอมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01

ด้านครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

นักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ ด้านครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ด้านครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างและด้านครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ ด้านครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ไม่แตกต่างกัน

ด้านครูต้องรักและเมตตาศิษย์ และด้านครูยอมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01

ด้านครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบเปรียบเทียบ รายคู่โดยใช้วิธีการของ เชฟเฟ (Sheffe's Method)

อภิปรายผล

ลักษณะทั่วไปของประชากรศาสตร์พบว่านักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 72.27 มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 65.55 ส่วนใหญ่ศึกษาปริญญาตรี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 95.80 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี จำนวน 54 คิดเป็นร้อยละ 45.38

จากการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูย่อมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชน ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกศิษย์ ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัย พระครูปลัด ไทรทอง สุธมโม (2556 :บทคัดย่อ)ที่ได้ศึกษา เรื่อง คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ได้ศึกษาความคิดเห็นผู้บริหารและครูตามคุณลักษณะจรรยาบรรณวิชาชีพครู : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง ๓ โรงเรียน โดยภาพรวมทั้งหมด ๙ ด้าน อยู่ในระดับมาก และพิจารณารายด้านเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารและครูมีความต้องอบรมสั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ให้กับตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ครูมีความรักและเมตตาศิษย์ครูไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญต่อวิชาชีพตนเอง ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ มีการพัฒนาตนด้านวิชาชีพ คอยช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์สามัคคี อยู่ในระดับมาก ตามลำดับผลการเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นผู้บริหารและครูตามคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ทั้ง ๓ โรงเรียน โดยภาพรวม ทั้ง ๙ ด้าน จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานทั่วไปของผู้บริหารและครู โดยเพศ อายุ ตำแหน่งหน้าที่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการต่างมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ สอดคล้องงานวิจัย สุวัฒน์ งามยิ่ง (2547)ได้ศึกษาคุณลักษณะครูที่ดีของครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาคุณลักษณะครูที่ดีของครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5 เพื่อเปรียบเทียบ คุณลักษณะครูที่ดีของครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และบุคลิกภาพของครู และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับคุณลักษณะครูที่ดีของครู-อาจารย์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5 จำนวน 109 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ ลักษณะครูที่ดีและแบบวัดบุคลิกภาพของครู สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา t-test F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้1. ครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5มีคุณลักษณะครูที่ดีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้แก่ ด้านความรู้ ด้านการสอน ด้านคุณธรรมและจรรยาบรรณ และด้านการพัฒนา พบว่ามีคุณลักษณะครูที่ดีอยู่ในระดับมากทุกด้าน2. ครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5ที่มีวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอนต่างกัน พบว่ามีคุณลักษณะครูที่ดีไม่แตกต่างกัน3. ครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5ที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน คือ บุคลิกภาพแบบ A

และบุคลิกภาพแบบ B พบว่ามีคุณลักษณะครูที่ดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ครูที่มีบุคลิกภาพแบบ A มีคุณลักษณะครูที่ดีมากกว่าครูที่มีบุคลิกภาพแบบ B4. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับคุณลักษณะครูที่ดีของครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่างสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5 พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณลักษณะครูที่ดีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องงานวิจัย สุชาติา กรเพชรปาณี (2548) ได้คุณลักษณะที่สำคัญของครูดีเด่น: คุณธรรม และความรู้ การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์ยืนยันคุณลักษณะที่สำคัญของครูดีเด่น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง และใช้ข้อมูลทฤษฎีจากงานวิจัยของวิภาวี เวทวงศ์ (2545) ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยของวิภาวี เวทวงศ์ เรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของครูดีเด่นสายงานการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยความคิดเห็นของบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่ นักวิชาการศึกษาคณะกรรมการประเมินให้รางวัลครูดีเด่นจาก 6 หน่วยงาน และครูที่ได้รับรางวัลครูดีเด่น จำนวนรวม 2,706คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรก เพื่อระบุจำนวนองค์ประกอบจากตัวแปรสังเกตได้ 75 ตัวแปร พบว่า คุณลักษณะของครูดีเด่นประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ การจัดการกระบวนการเรียนรู้การศึกษาค้นคว้า ทำการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยของวิภาวี เวทวงศ์ ปรากฏว่า ได้ข้อค้นพบสนับสนุนผลการวิจัยของวิภาวี เวทวงศ์ที่ระบุว่า คุณลักษณะของครูดีเด็มนั้นมี 8 องค์ประกอบ อย่างไรก็ตาม ผลการจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบโดยใช้โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง และการกำหนดเงื่อนไขบังคับให้แต่ละองค์ประกอบวัดจากตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด 5 อันดับแรกเท่ากันทุกองค์ประกอบพบว่า สามารถจัดเรียงน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบคุณลักษณะครูดีเด่นตามลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้ คุณธรรมจริยธรรม ความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู ความเป็นประชาธิปไตย บุคลิกภาพที่เหมาะสม การพัฒนาตนเองและเพื่อนครู การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ผลงานทางวิชาการ และมนุษยสัมพันธ์ ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงว่า องค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม มีแนวโน้มที่จะเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของครูดีเด่นมากกว่าองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถ และสอดคล้องงานวิจัย ดร.พิกานต ชูสิทธิ์ (2556) ได้ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาครูศาสตร์อุตสาหกรรมที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในระดับอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของสถานศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาครูศาสตร์อุตสาหกรรมที่ออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในโรงเรียนช่างฝีมือทหาร ในปีการศึกษา 2556 โดยไปฝึกสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรกล ชั้นปีที่ 2 จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อพิจารณาตามระดับของคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามความคิดเห็นของสถานศึกษา โดยให้นักเรียนช่างฝีมือทหารแสดงความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอน ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม และความประพฤติอยู่ในระดับสูง รองลงมาคือด้านวิชาการอยู่ระดับปานกลาง

ตอนที่ ๒ ผลการศึกษาคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นครูที่มีต่อคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ทั้ง ๙ ด้าน มีดังนี้

๑) ด้านครูต้องรักและเมตตาศิษย์ พบว่า ครูควรแสดงผลงานของศิษย์ทุกคนทั้งในและนอกครูควรเสนอแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์แต่ละคนและทุกคนตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของศิษย์และควรสร้างความรู้สึที่ดี เป็นที่ไว้วางใจแก่ศิษย์ทุก

๒) ด้านครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ พบว่า ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์การสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างเต็มศักยภาพมี ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจมีและครูควรอบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างเต็มศักยภาพ

๓) ด้านครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์พบว่า ครูต้องปฏิบัติตนให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดีอยู่เสมอ ครูต้องพุดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์และสังคม และครูต้องกระทำที่ ทำให้ศิษย์เกิดความกระตือรือร้นต่อจิตใจ และอารมณ์แก่ของศิษย์

๔) ด้านครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญพบว่า ครูต้องสกัดกั้นพัฒนาการทางสติปัญญา อารมณ์ จิตใจและสังคมของศิษย์ ครูต้องละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ มีและ ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์

๕) ด้านครูไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างพบว่า ครูต้องไม่รับหรือแสวงหาอามิสสินจ้างหรือผลประโยชน์อันมิควรจากศิษย์ ครูต้องไม่ใช่ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณีหรือความรู้สึกของสังคมและครูต้องไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยน

๖) ด้านครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ พบว่า ครูยอมมีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเองและวิชาชีพมี ครูยอมติดตามข่าวสารเหตุการณ์

๗) ด้านการเมืองเศรษฐกิจสังคม การเมืองการศึกษาอยู่เสมอและครูยอมแสดงออกทางกาย วาจาอย่างสง่างาม เหมาะสมกับกาลเทศะ พบว่า ครูยอมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู ครูยอมเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพครูและสนับสนุนหรือ ครูยอมยกย่องชมเชยเพื่อนครูที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการสอน และ ครูยอมเชื่อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นครูและองค์กรวิชาชีพครู ว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม

๘) ด้านครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครู และชุมชนในทางสร้างสรรค์พบว่า ครูพึงช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน ครูพึงช่วยเหลือให้ความร่วมมือแนะนำ ปรึกษาแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสมและครูพึงช่วยเหลือให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ สิ่งของแก่เพื่อนครูตามโอกาส

๙) ด้านครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ พบว่า ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการเลือกสรรภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่เหมาะสมใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการส่งเสริมเผยแพร่และร่วมกิจกรรมทางประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนอย่าง และ ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการวางแผนดำเนินการเพื่ออนุรักษ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. ครูควรแสวงหาความรู้และการพัฒนาตนเองสม่ำเสมอและอย่างต่อเนื่อง
2. ครูควรศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
2. ครูควรนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในวิชาชีพ
3. ครูควรเป็นบุคคลตัวอย่างแห่งการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปเพื่อให้การศึกษาได้ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายกว้างขึ้น ควรเพิ่ม กลุ่มเป้าหมายผู้เรียนในระดับปริญญาตรี เพื่อจะได้เห็นภาพการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้เด่นชัดมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ผกามาศ ชูสิทธิ์.(2556).ศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในระดับอาชีวศึกษาตามความคิดเห็นของสถานศึกษา.คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.

พระครูปลัดไทรทอง สุธมฺโม .(2555).คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู:กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ.วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สุชาดา กรเพชรปานี.(2548).คุณลักษณะที่สำคัญของครูดีเด่น: คุณธรรมและความรู้. วารสารวิจัยและ วัตผลการศึกษา ปีที่ 3. ฉบับที่ 1.

สุวัฒน์ งามยิ่ง. (2547). คุณลักษณะครูที่ดีของครู-อาจารย์วิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ